

2000. gada februāris

Nr. 63

Tēvzemīte

Stopiņu
pagasta apkārtraksts

BEZMAKSAS

KATRU MIRKLI – LIELU, MAZU – IETIN DZĪVES KAMOLĀ

Jaunajā tūkstošgadē gribas pateikties tiem, kuri gada nogalē Ziemassvētku pasākumos priecēja Ulbrokas vidusskolas skolēnus. Tā par interesantāk sagatavoto priekšnesumu 10. klase saņēma tirgotavas "Pie Edgara" bagātīgi sūtīto saldumu grozu. Citus skolēnus priecēja IJU "Kamenīte" un kafejnīcas "Pie kamīna" dāvātie gardie saldumi. Protams, katrs skolēns saņēma "Laimas" konfekšu paciņu, kuru katru gadu gādā pagasta padome. Pateicamies par sadarbību un atbalstu Zentai Lūses kundzei, Ingrīdai Balodes kundzei, Edgaram Koluža kungam un Stopiņu pagasta padomei. Kā tas šādos svētkos mēdz būt, arī pie eglītes netrūkst saldumi. Pirmo semestri vismazāk stundu kavējušas 3.a klase (klases audzinātāja Gunta Jaundaldere) un 6.b klase (klases audzinātāja Daira Tropa), kuras kā balvu saņēma saldējumu.

No 28. februāra līdz 3. martam skolā projektu nedēļa, kurā skolēni strādās gan individuāli, gan grupās. 12. klase kopā ar skolotājām Līviju Bērziņu un Ingu Buiviti gatavojas žetonu vakaram.

Laiks rit, janvārī atcerējāmies barikādes. Gatavojāmies dailībasītāju konkursam "Zvirbulis 2000". 22. februārī

skolēni piedalījās diskusijā "ANO konvencija par bērnu tiesībām un bērnu pienākumiem", tīkās ar Baibu Melderī - koordinatori šajos jautājumos.

Skolotājas Vajas Gaveckas un Lilitas Švecas vadībā skolas dziedātāji un dejotāji gatavojas Latvijas skolu jaunatnes 8. Dziesmu un deju svētku skatēm un konkursiem.

Ir atsākušās un intensīvi turpināsies mācību priekšmetu olimpiādes un konkursi rajonā, kuros piedalīsies mūsu skolas spējīgākie skolēni. 1999. gada nogalē Rīgas rajona bioloģijas olimpiādē skolotājas Ivetas Lāces vadībā 2. vietu ieguva 9.b klases skolniece Kristīne Stepanova un 3. vietu 9.b klases skolnieks Ēriks Rudzītis. Gada nogalē norisinājās konkurss "Erudīts – Rīgai 800", kuru organizēja skolotāja Daiga Mežīle.

15. aprīlī mūsu skolā skolotāja Baiba Sergejeva organizē Rīgas rajona ētikas olimpiādi.

Lai veicas, jo nekas nav dzīvē nepārvarams, vien vajag zināšanas, drosmi un sparu.

Skolotāja Guna Mūrija

NO REPRESĒTO BIEDRĪBAS DZĪVES

2000. gada 27. janvārī mēs, Politiski represēto biedrība, rīkojām ekskursiju uz Melngalvu namu un Okupācijas muzeju.

Iežīmes no Viduslaiku vēstures - Melngalvu tirgotāju biedrību rašanās jāvērtē kā vēsturisks process, kas viduslaiku kopības izjūtas veicināts, bija cieši saistīts ar Hanzas apvienības tirdzniecību. Melngalvu biedrību ceļojošie tirgoņi papildināja savas rindas ne tikai no vācu dzimtajām pilsētām, bet tajās ieplūda arī lauku amatnieki no senpilsētu pilīm. Viņi arī aizstāvēja savas pilis un apdzīvotās vietas. Ticībā viņu aizstāvji bija Jaunava Marija un sv. Maurīcijs, kura melnā galva bija biedrības ģerbonī. Pati biedrība bija jau sen nodibināta, kad uzbūvēja vispēdējo saiešanas namu 1354. gadā.

Nosaukums Melngalvu namam cēlies no viņu galvassegas - melnās bruņucepures. Namu sāka celt 1331. un pabeidza 1334. gadā, bet atklāja kā Melngalvu namu 1354. gadā.

Nams ir pārbūvēts neskaitāmas reizes kā no iekšpuses, tā no ārpuses, tomēr galvenā arhitektoniskā līnija vienmēr ir palikusi sākotnējā.

Esmu šajā namā bijis līdz šim trīs reizes būdams zēns - 1934., 1937. gadā ekskursijā no Skrīveru pamatskolas. Tad apskatījām Rīgas arhitektūras pieminekļus, tajā skaitā arī Rīgas pili.

ŠAJĀ NUMURĀ

- * Katru mirkli – lielu, mazu – ietin dzīves kamolā _____ 1.lpp.
- * No represēto biedrības dzīves _____ 1.lpp.
- * Tradīcijas turpinās _____ 2.lpp.
- * Kāda ceļotāja piezīmes _____ 2.lpp.
- * Ceļš līdz zeltam 15 gadu garumā _____ 3.lpp.
- * Ziņo 910901 _____ 4.lpp.
- * Ziņo administratīvā komisija _____ 5.lpp.
- * Sludinājumi _____ 6.lpp.

Pēdējo reizi veo Melngalvju namu apskatīju 1938. gadā, toreiz gidi galveno uzmanību pievērsa vēsturiskajai pusei.

Šāsdienas ekskursija sākās ar pagraba telpām, kurās es nekad neesmu bijis. Pagraba telpās saglabāti arheoloģiskie atklājumi un izrakumi. Saglabāti varenie ēkas pamati, metru biezie sienu mūri un vietumis vēl redzams vecais apmetums. Izrakumu eksponātu vidū redzami vēja rādītāji - kalēju meistarū darbi un citi interesanti darinājumi. Gide ļoti interesanti un izsmējoši stāstīja par celtni un tās arhitektūru, mazliet arī par vēsturi. Ieejot galvenajā zālē, man likās, ka esmu atkal ienācis manā agrākajā jaunībā. Es nebiju domājis, ka atkal manam skatam pavērsies milzīgos gleznojumos Zviedrijas karalis Gustavs II Ādolfs, Zviedrijas karalis Kārlis IX kaujā pie Zundas, Zviedrijas karalis Kārlis XII, Krievijas karaliene Katrīna II un citi. Tad sienu un griestu gleznojums - viss tāpat kā 1938. gadā. Pat lustras un kamīns - viss, viess tāds pats, kas saglabājies manā atmiņā ļoti spilgti. Pārējo telpu interjers no atmiņas padzīsis, tādēļ es tās skatīju ar sakāpinātu interesi, bet nebija tā atmiņas satraukuma, kas lielajā zālē. Tikai kabineta pirmajā stāvā galds un krēslī likās tie paši, pie kuriem mūs, bērnus, nosēdināja 1934. gadā. Bet varbūt ļoti līdzīgs?

Man ir diezgan daudz grāmatu par Rīgas un tieši par Melngalvju nama vēsturi un arhitektūru, sākot ar J. Broces un beidzot ar Rīgas Vēstures un kuģniecības muzeja 1995. gada izdevumu "Melngalvju nams", bet tas nav tas, kā visu redzēt.

Sirsnīgi iesaku šo ekskursiju neatlikt un iepazīšanos ar Melngalvju namu veikt tuvākajā laikā, kamēr tas nav apdzīvots.

Šī bija viena no vērtīgākajām ekskursijām mums, politiski represētajiem.

Cik saprotams un cēls bija novēlējums, kurš bija norādīts Melngalvju nama portālā: "Ja man kādreiz sagrūt būs, mani atkal celiet jūs!"

Nams ir atkal pacēlies tāds pats, kāds bija, par spīti okupantiem, kas to nodedzināja un pēc tam noārdīja, izmantodami nakts tumsu, lai varētu vērtības izvazāt. Arhitektoniskais brīnumis ir atkal savā vietā, gan būs arī pārējās arhitektoniski vērtīgās vēsturiskās celtnes atjaunotas.

Ar lepnumu mēs varēsim svētīt mūsu mīlās, vecās Rīgas 800 gadu pastāvēšanu!

No Melngalvju nama mūsu ekskursija devās uz Okupācijas muzeju. Tas faktiski ir cits temats. Milzīgi atšķirīgs, tāpēc par to rakstīšu citreiz.

 Dzintars Brudzinskis

Politiski represēto biedrība š. g. 19. martā plkst. 13:00 Ulbrokas kluba telpās Institūta ielā 1 rīko kārtējo biedrība atskaites un pārvēlēšanu sapulci. Dienas kārtībā valdes atskaitē, debates, jaunas valdes vēlēšanas. Plkst. 15:30 sapulces dalībnieki un citi interesenti tiek laipni aicināti uz koncertu, kurā piedalīsies Valmieras represēto vīru koris "Baltie bērzi" un mūsu pašu pagasta sieviešu ansamblis "levziedi". Dienas izskaņā groziņu vakars. Jūsu nokļūšanu sapulces vietā, kā vienmēr, nodrošinās pagasta transports:

12:00 Gaismas skola
12:15 Saurieši
12:20 Upeslejas
12:30 Līči.

Tiksimies martā.

PRB valde

TRADĪCIJAS TURPINĀS

18. februārī Stopiņu pagasta kausa izcīņā nobraucienā ar "Vučko" Siguldas kamaniņu un bobsleja trasē piedalījās 20 komandas. Bija pārstāvētas gan skolas, gan pagasta uzņēmumi un organizācijas. Sacensībām spraigumu piedeva Salaspils policijas un Ceļu policijas komandas. Pēc četrarpus stundu ilgām cīņām bija zināmi uzvarētāji un priekšsēdētājs I. Lūsis varēja sākt apbalvošanu. Diplomu par atraktīvāko komandas noformējumu saņēma komanda "Tral-lal-lā-2" (Vita Paulāne, Inguna Pētersone, Natālija Fjodorova, Aigars Paulāns, Ilmārs Pētersons). Trešā vieta Ulbrokas vidusskolas komandai (Ketija Eriņa, Kārlis Ašmanis, Dita Purgaile, Ella Pētermane, Katrīna Zilpauša). Otrā vieta Salaspils bobsleja klubam (Vilnis Uzraugs, Inese Jakubāne, Aigars Stānkis, Inga

Špaka, Andris Putāns) un komandai "Kapteiņi" (Ināra Saliņa, Iveta Ungure, Aina Selecka, Daina Lūse, Gunta Ozola). Pirmo vietu izcīnīja "Stopiņu auto" - Andris Līcītis, Edijs Kusins, Aleksandrs Krūmiņš, Aigars Vējiņš, Hermanis Šūlmanis. Otto un trešo vietu ieguvējus apbalvoja ar medaļām, bet pirmās vietas ieguvēji vēl papildus saņēma pašu galveno balvu - kausu.

Lai labais noskaņojums un sportiskais gars jums būtu arī ikdienas darbā! Gatavosimies nākošā gada sacensībām!

 Stopiņu pagasta padomes priekšsēdētāja vietnieks
J. Pumpurs

KĀDA CEĻOTĀJA PIEZĪMES

"Esiet sveicinātas zemes, kuras varbūt nekad neredzēšu!"

(K. Čapeks)

Bet varbūt tomēr...!

Šķiet, ka ikviens cilvēks reizēm izjūt vēlēšanos piedzīvot un redzēt kaut ko neparastu. Ikdienas maršruts: darbs - māja - darbs nogurdina un atvalinājuma laikā garīgo un fizisko enerģiju lieliski var vairot skaists ceļojums. Diemžēl, nereti šķērslis ir finanses.

Pirms četriem gadiem radās ideja organizēt ceļojumus atbilstoši vēlmēm un ne pārāk plašām finansiālajām iespējām. Tā 1997. gada martā ceļotāju grupa no Stopiņu pagasta (Juglas sanatorijas internātskolas skolotāji, Tuberkulozes slimnīcas darbinieki, viņu bērni, radi un draugi) devās ceļojumā un Parīzi. Vairākiem no viņiem šis bijis pirmais ceļojums uz ārzemēm un arī tas nebūtu bijis iespējams bez Stopiņu pagasta vadības piešķirtā daļējā finansiālā atbalsta (cik gan var sakrāt no pensijas...).

Pie Parīzes Dievmātes katedrāles ziedēja mandeļkoki, pilns mēness spoguļojās Sēnā, Monmarträ drūzmējās tūristi un mākslinieki, zeltītās ugunīs mirdzēja Eifeļa tornis, Mona Lisa joprojām mīklaini smaidīja un 21. gs. Parīze *La Defense* šķīta mazliet nereāla. Atpakaļceļā pabijām Amsterdamas dimantu muzejā, aplūkojām van Goga gleznas un izbraucām vējainās pilsētas kanālus.

Patīkamie iespaidi rosināja pēc gada atkal doties ceļojumā. Šoreiz mērķis bija Itālija. Laika prognozes vēstīja par siltu, ziedošu pavasari marta beigās. Liels bija mūsu pārsteigums, kad pēc jaukas pastaigas pa Vīni Šķērsojām Alpus un otrā rītā Ziemeļitālijā ieraudzījām sniega kuponām klātas palmas un ziedošus augļu kokus! Jūrā plostījās vētra un kuģi uz Kapri nekursēja. Vidienē bija arī nelielā zemestrīce... Tomēr Vatikāna muzeja bagātības tas apbrīnot netraucēja. Arī Kolizeja varenību aukstais slapjdrankis nemazināja. Pizas tornis izskatījās ļoti efektīgs, bet par Florenci sajūsmā bija visi. Te jau spīdēja saule, lai gan vējš "rāva matus no galvas nost". Fantastiska bija pundurvalstiņa Sanmarīno ar varenaijiem cietokšņiem Titāna kalna klintīs un simtiem suvenīru tirgotavu ar brīnišķīgām pērļu, koraļļu un dārgakmeņu rotām par ļoti pietīcīgām cenām. Pēdējā ceļojuma diena Venēcijā bija īpaši neaizmirstama. Silta saule, jūra, gondolas, simtiem karnevāla masku un Venēcijas stikla tirgotavas, Dodžu pils neaprakstāmās mākslas vērtības un koncerts krāšņā baznīcā.

Tā nu, neraugoties uz dabas stihijas korekcijām mūsu maršrutā, par pozitīvu iespaidu trūkumu neviens nesūdzējās. Gluži otrādi – tika runāts par nepieciešamību nākotne katrā ziņā atgriezties šajā neparasti krāšņajā zemē.

Pagājušajā vasarā tika organizēts ceļojums uz Norvēģiju. Tas, šķiet, bija visveiksmīgākais un interesantākais. Pirmkārt, jau laika apstākļi bija izcili – ziemēļu zemē valdīja tikai un vienīgi saule. Nebija arī garu nakts braucienu ar autobusu, kas neizbēgami Eiropā. Iespaidi ir neaprakstāmi, bet piedāvāju nedaudz statistikas.

Ceļojumā (26. jūl. – 5. aug.) veikti 4100 km maršrutā: Cēsis-Upeslejas-Rīga-Tallina-Stokholma-Lillehammera-Tronheima-Bergena-Oslo-Stokholma-Tallina-Rīga-Upeslejas. Iztērēti 1087 litri dīzeļdegvielas. Ar prāmi "Regina Baltica" divas reizes šķērsota Baltijas jūra posmā Tallina-Stokholma-Tallina. Sešas reizes, šķērsojot fjordus, izmantoti mazie prāmji. Braucienā devās 40 dalībnieki no Stopiņu pagasta, Rīgas Vidzemes rajoniem. Divi šoferi, divi gidi (Cēsu ģeogrāfī).

Grupas cienījamākie dalībnieki: "zelta pāris" Rita un Laimonis Blumbergi (80 g.v.), jaunākais dalībnieks Kristaps 9 g.v. Kopā 32 dāmas un 12 kungi (tai skaitā 5 bērni, vairāki skolotāji, vairāki augstas klases medīķi, viena profesionāla grāmatvede, kura izdevumus rēķināja līdz 0,0001 santīmam).

Īpašs paldies Ciemalda Lūkinai, kura ar medikamentu somu pavadīja ceļotājus arī visbīstamākajās kalnu takās.

Interesantākie fakti:

- Lielākais ar autobusu sasniegtais augstums virs jūras līmeņa Dālsnibas virsotne 1500 m.
- Izbraukts troļļu ceļš.
- Garākais caurbrauktais tunelis 7800 m garš.
- Dzīļākais caurbrauktais tunelis 130 m zem jūras līmeņa.
- Garākais šķērsotais fjords Sognefjords 204 km.
- Caurbraukti 334 tuneļi.
- Nakšņots sešos kempingos: Lundamo, Eikesdāle (pie Mardalfosena ūdenskrītuma), Saltkjelsne (pelde fjordā, krabju ķeršana, makreļu cepšana), Melkevollenbreton pie Biksādāles ledāja un milzu ūdenskrītuma (pirtī iešana), Lone, Geilo.

Ceļojums kopā izmaksāja 175,- Ls (plus muzeju biletēs un līdzpaņemtā pārtika).

Tuvojas 2000. gada vasara. Kopā ar Cēsu ģeogrāfiem Tāli Jaunzemū un Valdi Nītiņu jūlijā beigās tiek plānots divu nedēļu ceļojums uz Šveici (izmaksas ap 200,- Ls). Maršrutā: Vācijā Harcs un senā Braunšveiga – te skolotājiem iespēja apmeklēt G. Ekerta starptautisko mācību grāmatu izpētes institūtu, Reinas ūdenskrītums pie Šveices robežas, Cīrihe, Berne, krāšņā Lucerna, Jungfrau masīvs, Trimmelbahas ūdenskrītums, Āres kanjons, pazemes alas un daudz citu vietu. Maršruts ir jau vairākkārt izbraukts un pārbaudīts. Nakšņošana lēti un izdevīgi kempingos un mājīņās.

Interesentus, kas vēlētos piedalīties ceļojumā, lūdzu pieteikties līdz 15. martam, lai var jau savlaicīgi rezervēt kempingus.

Grupas organizatore: **Agra Lipsberga**, Juglas sanatorijas internātskolas direktora vietniece, ģeogrāfijas skolotāja.

Tālr. 956099 (darbā pēcpusdienā), 956335 (mājās).

 Agra Lipsberga

CELŠ LĪDZ ZELTAM 15 GADU GARUMĀ

(turpinājums no iepriekšējā numura)

Sākums bija grūts, jo Rīgas komandas startēja A un B klasē, kas liecina par nopietno meistarības līmeni. Pirmajā gadā atradāmies B klases turnīra tabulas vidusdaļā, nākamajā gadā - augšdaļā, bet trešajā gadā izcīnījām 1. vietu un iekļuvām A klasē. Tur klājās grūti, bija daudz zaudējumu, un pēc pirmā apļa atradāmies turnīra tabulas lejasdaļā. Praktiski cerību saglabāt vietu elitārajā grupā bija maz, tomēr pēķšķi sacensības pārtrauca, un šī pauze ilga līdz 1995. gadam.

Līdz 1995. gadam sākumā spēlējām ārā, kamēr atlāva laika apstākļi. Pa ziemu spēlējām mežā skolā, vēlāk 90. vidusskolā un citur. Principā mēs bijām āra komanda un spēlēšana telpās mums padevās grūtāk. Meklējām iespēju atrast savu zāli un, pateicoties Jānim Slišāna kungam, atradām. Tas bija angārs Acones fermas tuvumā.

1995. gadā pēc pārtraukuma atsākās volejbola kustība Rīgas rajonā. Startējām ar nosaukumu "Stopiņi" un veiksmīgi izcīnījām 3. vietu un mazo kausu. Toreizējais

komandas sastāvs: Jānis Slišāns, Pēteris Tučs, Arnis Pauniņš, Jānis Kokins, Oskars Neimanis, Edgars Bricis, Edgars Sarkans, kapteinis Normunds Lapiņš. Parādījās savi parocīgie un neparocīgie pretinieki. Pilnīgi bezcerīgi mēs zaudējām Krimuldai, bet tikai tiesnešu vainas dēļ sīvā cīņā zaudējām čempioniem - Sējai.

1996. gads bija neveiksmīgs - pusfinālā zaudējām Krimuldai un cīņā par 3. vietu Babītei I. 1997. gadā sākām nopietni trenēties pie Līnīja kunga. Parādījās jauni spēlētāji un, neraugoties uz zaudējumu priekšsacīkstēs Krimuldai, komandas kapteinā Aigara Kleina vadībā pirmo reizi iekļuvām finālā. Šo spēli atceramies vēl šodien. Finālu vairākas reizes atlīka, jo bija iecerēts atklāt Ulbrokas sporta kompleksa lielo zāli. Pateicoties aktīvajai ciema priekšsēdētāja Ilmāra Lūša darbībai, vienu dienu pirms mača pirmo reizi iegājām Ulbrokas sporta kompleksa zālē, kur faktiski apstulbām no grandiozā plāsuma, jo visu mūžu pa pakšiem vien bijām bakstījušies. Protams, ka mēs bezcerīgi zaudējām ar rezultātu 0:3. Mājas sienas mums nepalīdzēja, un bija kauns par to, ka nespējām izrādīt pretiniekam kaut cik nopietnu pretestību. Tā vien likās, ka finālā iekļuvām tikai pārpratuma pēc...

1998. gada sākumā atvadījāmies no trenera un sākām paši gatavoties kausam. Komanda pārgrupējās un ļoti veiksmīgi aizvadīja priekšsacīkstes, sagraujot visus, kas stājās pretī. Un atkal fināls - faktiski revanšs Stopiņi pret Sēju. Pirmo spēli aizvadījām Murjānu internātskolas zālē. To vēroja gan esošās, gan topošās volejbola zvaigznes. Kā nu ne - spēlēja taču viņu pasniedzēji un treneri. Sākums bija grausošs – Sēja atstāja mūs "jaņos" ar 7:15. Pūliņš līksmodams rādīja kreku: "Redzi, nemaz neiesvīdu!" Es devu zīmi "pagaidi drusciņ", un tad tikai sākās. Puiši eksplodēja, un spēle pavērsās par 180 grādiem - 15:7 Stopiņu labā. Uzbrukums tika vērstīs no abām līnijām, un Sēja zaudēja pirmo reizi savās mājās ar

rezultātu 3:1. Pēc dažām dienām atbildes spēle notika Ulbrokas kompleksā. Mums pietika uzvarēt divos setos. Uzsākām pārliecinoši un uzvarējām viegli. Kauss jau bija mūsu, pirma reizi mēs bijām stiprākie Rīgas rajonā. Tomēr spēle ar to vien nebeidzās. Trešajā setā nekas neliecināja par spēles rakstura maiņu. 13:6 - jau uzvara rokās, bet tad kaut kas samisējās un zaudējām ar 14:16. Sēja ir Sēja, un nākamais sets atkal viņiem - 2:2, taibreiks. Sienas mums nepalīdz, tāpēc strādāt nācās pašiem, un rezultāts neizpalika. Mēs uzvarējām ar rezultātu 3:2.

1998. gada Rīgas rajona meistarsacīkstēm gatavojāmies trenera Valda Līnīja vadībā, jo bijām pārliecināti, ka zelts nu būs mūsu, bet spēlēsim skaisti.

Mūsu cerības neattaisnojās. Parādījās jauna komanda - Salaspils, kurā, kā izrādījās, spēlē divi aktīvi volejbolisti, uz kuriem balstījās 1. līgas "Jūrkalnes" komanda. Visus uzvarējām pārliecinoši, bet pirmajā spēlē Salaspilī zaudējām ar rezultātu 1:3. Neraugoties uz to, 2. vieta un iziešana finālā bija nodrošināta, tāpēc atbildes spēle Ulbrokā bija principiāla. Cīnījāmies kā varējām, tomēr rezultātā ar 2:3 bijām spiesti piekāpties. Treneris mūs lamāja kā suņus, bet skatītāji aplaudēja. Vēlāk, analizējot videomateriālu, konstatējām, ka spēlējam fantastiski, bet pretinieks bija nedaudz stiprāks. Finālspēle notika Babītē un atkal starp Stopiņu un Salaspils komandām. Zālē neiedomājams troksnis - skatītājiem svētki - lielais volejbols. Punkts punktā, sets setā 2:2. Taibreiks, un tomēr mazliet pietrūka. Ar rezultātu 2:3 atkal bijām spiesti atzīt Salaspils pārākumu. Pēdējās divas spēles ar Salaspili ilga 5 stundas 23 minūtes... spriediet paši.

(turpinājums sekos nākamajā numurā)

 Stopiņu pagasta domes vārdā
Sporta komitejas vadītājs E. Sarkans

ZINO 910901

Turpat vai katra diena saistīs ar vienu vai vairākiem atgadījumiem. Lūk, virkne notikumu:

16. janv. - kādā privātmājā nozaga radio, televizoru un motorzāģi;
18. janv. - no autovagoniņa pazuda telefonaparāts un citas mantas;
21. janv. - no a/m Volvo 740 nozaga akumulatoru;
22. janv. - veikalā "Abra" desmitgadīgais Dmitrijs M. nozaga saldumus par 1,80 Ls;
24. janv. - četri vīrieši, tērpti maskās, piedraudot pārdevējai ar nazi, no veikala "Delfīns" nolaupīja cigaretes, alkoholu, pārtikas preces, mikrovilņu krāsnīju, telefonaparātu, mūzikas centru un no kases 60,- Ls.
27. janv. - narkoloģiskajā dispanserā nogādāja Artūru Ziemeli, jo alkohola pārdozēšanas rezultātā viņš kļuva bīstams līdzcilvēkiem. No kāda dzīvojamā nama Sauriešos pa logu izkrita Antons T., kurš ceļā uz slimnīcu mira.
28. janv. - no dzīvokļa Institūta ielā 12 nozaga modinātājpulksteni, dzīvokļa atslēgas un radioaparātu. Kautiņš pie pirts "Madara", kurā rīdzinieki piekāva

vairākus svinību viesus, Robertam S. atsavināja mobilo tāruņi.

30. janv. - no kafejnīcas "Aura A" nozaga magnetolu un mikrovilņu krāsnīju.

31. janv. - no Juglas sanatorijas internātskolas Gaiļezera slimnīcā nogādāja Baibu G., kura mēģināja izdarīt pašnāvību ar medikamentiem. Vingram Raimondam, kurš bija alkohola reibumā, māte neatvēra durvis. "Attapīgais" puisis tūlit izsauca Valsts Ugunsdzēsības dienestu un ātro medicīnisko palīdzību, stāstot, ka māte varētu būt mirusi.

1. febr. - pie Tuberkulozes slimnīcas no a/m Renault 21 nozaga somu, personību apliecinōšus dokumentus - pasi, autovadītāja tiesības, a/m tehnisko pasi un apdrošināšanas polisi. Pie veikala "Ēdelveiss" Edgars S. (1972) piekāva Juri T. Līdz apsūdzības uzrādīšanai Edgars S. atradās apcietinājumā.

3. febr. - Sauriešos Serovs piekāva savu sievu Jelēnu. Imantam U. no automašīnas, kuru viņš uz ūsu brīdi bija atstājis pie mājas Institūtā ielā 17, izzaga diplomātu ar SIA "Stalleks" dokumentiem, zīmogu un aptuveni 10,- Ls.

4. febr. - no mājām "Ozoli" nozaga radio un telefona aparātus. No Institūta ielas 13 aizdzina a/m Nissan Sunny ar valsts numuru DU8127.

5. febr. -mājās "Plēsumi" aizturēja Viju Audzi, kura demolēja māju, izsita logus. Gan Vijai A., gan Andrejam Igavecam sastādīja administratīvo pārkāpumu protokolu, kurš, būdams alkohola reibumā, traucēja darbu kioskā "Pie Edgara".

9. febr. - Ivo Priedītis, būdams alkohola reibumā, ar savu a/m iebrauca ceļa braucamās daļas pretējā joslā un izraisīja sadursmi ar Stopiņu policijas iecirkņa automašīnu.

11. febr. - Ulbrokas vidusskolas sporta kompleksā konstatēja zādzību no garderobes, kā rezultātā viens no treneriem palika bez 221,- USD, 100 Šveices frankiem, 5,- Ls un mobilā tālruņa Nokia 5110 110,- Ls vērtībā. Kopējais zaudējums 295,- Ls.

12. febr. - dārzu kooperatīvā "Ābele" apzaga dārza mājiņu.

13. febr. - Traumatoloģijas un Ortopēdijas institūtā nogādāja Allu M. ar sejas sasitumiem, sejas hematomu, medikamentu intoksikāciju.

14. febr. - mājās "Pēteriši" kādam dzīvoklim uzlauza durvis. Zādzība no dzīvokļa netika konstatēta.

Neskaitāmas reizes operatīvā grupa bija spiesta braukt uz Salaspils policijas nodalju, lai izolatorā nogādātu līdz atskurbšanai: Ivanu Baraginu, Edgaru Šablovski, Vitāliju Jefanovu, Dmitriju un Antonu Kairus, Vitāliju Presnakovu. Pārrunas notika ar A. Golovko, A. Dzērvi, V. Małakovu, J. Krizevsku, P. Pekuru, D. Burījinu, A. Viktorovu, S. Jermolajevu, V. Pumpišu, A. Cvetkovu, G. Eglavu, P. un S. Kupiciem, I. Melnikovu. Par neatļautu tirdzniecību Stopiņu pagastā ar 5,- Ls naudas sodu sodīja: Andreju Vurslavu, Viktoriju Tretjakovu un Igoru Žibenku.

Informāciju apkopoja S. Lapiņa

ZĪNO ADMINISTRATĪVĀ KOMISIJA

Ar naudas sodu administratīvi sodīti: Ļena Paradna 5,- Ls, Jānis Krūmiņš 5,- Ls, Valentīns Radionovs 1,- Ls.

Par dzīvošanu bez derīgas pasašas vai to aizstājoša dokumenta: Anatolijs Ivanovs 1,- Ls, Gints Gaikēns 3,- Ls, Rihards Zaļesķis 5,- Ls, Andris Mežciems 5,- Ls, Henrihs Savičs 15,- Ls, Ieva Bogatirēviča 10,- Ls, Māris Salmiņš 2,- Ls.

Par būves patvalīgu būvniecību bez akceptēta būvprojekta vai būvatļaujas administratīvi sodīts Genādijs Borhovs 25,- Ls.

Par suņu un kaķu turēšanas noteikumu pārkāpšanu ar 10,- Ls naudas sodu sodīta Larisa Dombrovaska.

Administratīvās komisijas priekšsēdētāja D. Leitāne

Ulbrokā dzīvoju no 1980. gada un daudzi pazīst mani un viņus pazīstu es. Redzot, cik pēdējos gados ir miruši no alkohola, rodas izbrīns un jautājums. Vai tad nepietiek pašiem sevi bendēt? Kur palicis cilvēku saprāts? Nepērciet taču paši par saviem santīmiem nelaimi un nāvi! Nepērciet to ne Institūta ielā 6, ne Institūta ielā 16, ne slavenajā kioskā, ne radiostacijā. Un ko domā tās "krutkas" tirgotāji? Vai tad viņi tic, ka ar citu asarām un lāstiņiem nopeinītā nauda nesīs labumu?

Nenesīs un nenesīs!

V. Maulīja

Pateicība.

Iz sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm. Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu... Tad labi, ja nostājas blakus tev draugi un klusē, lai kaut vai tā tev palīdzētu.

No sirds pateicamies visiem, visiem, kas dalījās bēdās un palīdzēja tēvu un vīru Arvīdu Maulīju pēdējā gaitā pavadot.

Meita, sieva

DGB "Māra" priekšsēdētāja Liena Teterovska pieņem apmeklētājus katru ceturtdienu no 17:00 līdz 19:00 biedrības telpās bērnudārza "Pienenīte" 2. Stāvā. Ieeja teritorijā pa sānu vārtiņiem pretī 36a mājai.

Ar jaunām iecerēm reizi mēnesī kopā pulcējas daudzībērnu ģimēju biedrības "Māra" māmiņas. Šis gads biedrībai sācies ar pārmaiņām. Ilggadējās vadītājas Jeļenas Strujevas vietā šogad stājusies Liена Teterovska, kas jau trīs gadus vada biedrības bērnu folkloras grupu "Māras bērni". Šogad "Māras bērni" iecerējuši piedalīties daudzos pasākumos. Februārī Brīvdabas muzejā svinēs Metēju dienu, aprīlī ar savu programmu uzstāsies tradicionālajā "Ģimenes zaķī" Latvijas televīzijā Zaķusalā, bet vasarā piedalīties folkloras festivālā "Pulkā eimu, pulkā teku".

Pārējās idejas tika apkopotas darba plānā, ko ar kopīgiem spēkiem centīsimies īstenot dzīvē. Gaidām savā pulkā jaunus dalībniekus, kas nebaidās no sabiedriskā darba. Tas brīžiem ir nepateicīgs, bet tajā pašā laikā dod iespēju citiem sagādāt prieku.

Papildus kultūras pasākumiem meklējam ceļus, kā atbalstīt biedrības ģimenes materiāli. Te liels paldies jāsaka Jeļenai Strujevai un Olgai Kerimovai, ar viņu palīdzību biedrība ir saņēmusi dažādus humanitāros sūtījumus. Protams, vislielākais paldies jāsaka mūsu galvenajam atbalstītājam pagasta domei, kas saprot mūsu problēmas un sniedz palīdzību. Strādāsim, darbosimies un kopīgiem spēkiem mēģināsim palīdzēt viens otram!

L. Žugra

SLUDINĀJUMI

Rīgas rajona iedzīvotājiem, ciemiņiem!

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Rīgas rajona brigādes ugunsdzēsēji aicina jūs: "Esiet uzmanīgi, rīkojoties ar atklātu uguni, kurinot krāsnis un apsildot telpas ar elektriskajām ierīcēm!"

Līdz 24. janvārim valstī ugunī (dūmos) dzīvību zaudējuši 20 cilvēki. Liepājas rajonā, Virgas pagastā "Kalmenieku" mājās no pārkurinātas krāsns bojā gāja Gravu ģimenes bērni - Varis (5 g.), Aivars (3 g.), Jānis (2 g.), Monta (4 mēneši). Vai vēl lielāku nelaimi kā bērnu bojēju plkst. 16:00 svētdienā var iedomāties?

Lūdzam un aicinām ikvienu: "Esiet uzmanīgi ar uguni! Saudzē un sargā no tās bērnus, vecus (slimus, invalīdus) cilvēkus, kaimiņus!"

Ja uguns izcēlusies, zvaniet uz

01; 02; 112 vai arī 932701 Baldonē;
7965001 Olainē;
951201 Saulkrastos;
971001 Siguldā.

Ugunsgrēku vieglāk novērst nekā nodzēst!

*VUGD Rīgas rajona brigādes inspektora palīgs
M.Andersone*

Pateicība.

Vissirsnīgāko paldies izsakām SIA "Aura A" Australijs, SIA "Fēlikss un Co" Intaram Geidānam un privātpersonai Rolandam Albovam par 2000. g. 8. janv. pensionāru pasākuma "Jaunajā tūkstošgadē ieejot" atbalstīšanu.

Stopiju pagasta pensionāru padomes valde.

Maina labu divistabu dzīvokli ar malkas apkuri, ir pagrabs, pret dzīvokli Ulbrokā. Tālr. 910244, 910780.

Maina divistabu dzīvokli "avotos" uz citu dzīvokli. Var segt īres un komunālo maksājumu parādus. Tālr. 956388, Jeļena.

Maina vienistabas dzīvokli Pļavniekos pret lielāku dzīvokli Ulbrokā. Tālr. 7176680.

Pērk vienistabas dzīvokli Līčos. Tālr. 956178. Peidž. 7060052, abon. 21961.

✿ Apsveicam!✿	Sveicam jubilejās !	Mūžībā aizvadīti
Jāni un Dzintru Dzirniekus ar dēla Mārtiņa Rudiarda piedzīmšanu	90	Antoņina Žeikāre
Gunitu Toni ar dēla Laura piedzīmšanu	80	Janīna Putāne
Igoru un Aiju Jašunovus ar dēla Viktora piedzīmšanu	75	Marija Semjonova Maija Salna Ivans Beļajevs
Vladimiru un Alīnu Beļakovus ar dēla Nika piedzīmšanu	70	Anna Veide Valentīna Nagle Paulis Straume Valentīna Kavkazka Jefrosinija Bartule Genādijs Borhovs
Juriju un Irinu Kreņovus ar meitas Tatjanas piedzīmšanu		<i>Izsakām līdzjūtību piederīgajiem</i>
Andreju Aleksandrovski un Snejānu Paramonovu ar dēla Romāna piedzīmšanu		

✿ Dzimtsarakstu nodaļas vadītāja A. Volkova